

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **T. S.**

skazanego za przestępstwo z art. 207 § 1 k.k. i art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 listopada 2025 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Sierpcu wyrokiem z dnia 9 grudnia 2024 r., sygn. akt II K 201/24, uznał oskarżonego T. S. za winnego popełnienia czynu z art. 207 § 1 k.k. i art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., za który wymierzył mu karę 5 lat pozbawienia wolności. Wyrok zawiera również inne rozstrzygnięcia, w tym o środku karnym.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońców oskarżonego Sąd Okręgowy w Płocku wyrokiem z dnia 11 czerwca 2025 r., sygn. akt V Ka 159/25, zmienił wyrok Sądu I instancji ustalając inny czasokres inkryminowanych zachowań. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego, zaskarżając go w całości, wnioś obrońca aktualnie skazanego T. S. Podniósł zarzut rażącego naruszenia prawa procesowego, mającego istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, a mianowicie art. 433 § 2 w zw. z art. 410 k.p.k. i wnioś o uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania. Powołując się na przepis art. 532 § 1 k.p.k., wystąpił też o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Rejonowego w Sierpcu, utrzymanego w mocy orzeczeniem zaskarżonym kasacją.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy T. S. o wstrzymanie wykonania orzeczenia (zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. powinien postulować wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją) nie zasługuje na uwzględnienie. Nie został on w żaden sposób umotywowany, co skłania do przypuszczenia, że obrońca uważa, oczywiście niesłusznie, iż samo wniesienie kasacji, wsparte przekonaniem o konieczności wydania przez Sąd Najwyższy wyroku kasatoryjnego, jest wystarczające do żądania wstrzymania wykonania orzeczenia.

Przy niepodaniu przez autora kasacji argumentacji mającej przekonywać o istnieniu przesłanek do zastosowania unormowania z art. 532 § 1 k.p.k., ogólnie można wskazać, że przyjmuje się, iż powinno to nastąpić w sytuacji wyjątkowej, gdy już wstępny ogląd sprawy prowadzi do wniosku, że prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji jest wysokie, a wykonanie orzeczenia przed jej rozpoznaniem, zwłaszcza w zakresie kary, spowodowałoby dla skazanego poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa, prowadząc do jego pokrzywdzenia (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03; z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07; z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23; z dnia 29 grudnia 2023 r., II KO 152/23). Ostateczne rozstrzygnięcie Sąd Najwyższy wyda na rozprawie, natomiast wstępny ogląd sprawy T. S. nie pozwala przyjąć, że wspomniane przesłanki do wstrzymania wykonania orzeczenia zachodzą, przy czym nie bez znaczenia jest okoliczność, że w odpowiedzi na kasację prokurator postuluje jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Należy jednak nadmienić, że dostrzeżono, iż analizy bardziej wnikliwej od tej, którą przeprowadziły sądy obu instancji, wymaga kwestia zachowań skazanego uznanych za zgwałcenie pokrzywdzonej. Tym niemniej, mając w polu widzenia, czy

odmowa wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia nie będzie prowadziła do nieodwracalnego pokrzywdzenia skazanego, uwzględniono, że wspomniane zachowania były tylko jednym z elementów przypisanego mu, trwającego wiele lat, przestępstwa znęcania się nad pokrzywdzoną.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]